

Sygn. akt I ACz 138/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

<i>Przewodniczący:</i>	<i>SSA Andrzej Palacz</i>
<i>Sędziowie:</i>	<i>SA Anna Gawelko (spr.)</i>
	<i>SA Dariusz Mazurek</i>

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2014 roku

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa *Parafii (...) w P. – Archidiecezji P. (...)*

przeciwko *Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Nadleśniczego Nadleśnictwa D., Nadleśniczego Nadleśnictwa K., Nadleśniczego Nadleśnictwa R. oraz M.*

o zwrot nieruchomości

na skutek zażalenia pozwanego Skarbu Państwa

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie

z dnia 5 grudnia 2013 r., sygn. akt I C 547/11

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy, uwzględniając w całości żądanie biegłego S. R. (1), przyznał mu wynagrodzenie za sporządzenie w sprawie opinii w kwocie 57.564 zł.

W ocenie Sądu powyższa kwota jest adekwatna do czasu jaki biegły potrzebował na wydanie opinii. Prawidłowe zidentyfikowanie nieruchomości objętych przedmiotem postępowania wymagało określenia ich lokalizacji i konfiguracji działek w terenie, a także ścisłego określenia ich powierzchni. Wykonanie tych czynności wymagało czasochłonnych analiz i prac, w tym ustalania punktów granicznych i podziału nieruchomości objętych postępowaniem w terenie. W opinii biegły odniósł się do stawianych zagadnień i należycie umotywował swoje stanowisko. Przyjęta stawka wynagrodzenia odpowiada stawkom określonym w 7 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U. z 2013r., poz. 518). W tej sytuacji Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do kwestionowania karty pracy i rachunku przedłożonego przez biegłego, przyznając mu żądane wynagrodzenie, na podstawie art. 288 § 1 k.p.c. oraz

art. 89 ust.1, art. 90 i art. 93 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U z 2010r., nr 90 poz. 594 ze zm.) – dalej u.k.s.c.

Od powyższego postanowienia zażalenie wniósł pozwany Skarb Państwa domagając się jego zmiany poprzez obniżenie przyznanego biegłemu wynagrodzenia do kwoty 16.000 zł. Wskazując na naruszenie art. 233 § 1 k.p.c., art. 288 k.p.c., art. 89 ust.1 i 2 u.k.s.c. oraz § 8 ww. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24.04.2013 r. zarzucił, że przyznane biegłemu wynagrodzenie jest nieadekwatne do rzeczywistego nakładu pracy oraz czasu poświęconego przez biegłego na potrzeby wydania opinii. Podniósł, że biegły nie wykonał wszystkich obowiązków wynikających z postanowienia, a także wykonał prace geodezyjne i kartograficzne, których Sąd mu nie zlecał (opracowanie map, projektu podziału działek, wykazów synchronizacyjnych, rejestracja dokumentów w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym). Kwestionował też przyznanie biegłemu wynagrodzenia na podstawie kosztorysu szczegółowego, a także poszczególne pozycje: koszty przejazdów samochodem firmowym, koszty działalności biura, koszty eksploatacyjne sprzętu i przeglądów serwisowych oraz wynagrodzenie „pomocnika geodety”, a ponadto naliczenie VAT na podstawie nieobowiązującego dekretu.

W odpowiedzi na zażalenie powód pozostawił rozstrzygnięcie uznaniu Sądu, natomiast biegły S. R. (1) wnosił o oddalenie zażalenia w całości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W świetle uzasadnienia zaskarżonego postanowienia nie budzi wątpliwości, że wykonane przez biegłego w ramach opracowania zleconej przez Sąd opinii prace geodezyjne i kartograficzne, analizy i opracowana dokumentacja były oczekiwane przez Sąd Okręgowy i konieczne uwzględniając charakter postępowania. Dla Sądu wydana opinia jest zgodna z zakresem zlecenia i należyte umotywowana. W toku opracowania opinii biegły informował Sąd (k.279) o potrzebie dokonania rejestracji prac, a czynności Sądu (k.287) świadczą o aprobachie dla działań biegłego. Dodatkowo w piśmie z dnia 20.02.2014r. (k.427-429) biegły wyjaśnił potrzebę faktyczną i prawną sporządzenia odpowiednich map i dokonania rejestracji, które to czynności kwestionuje autor zażalenia. W tej sytuacji zarzut, że biegły otrzymał wynagrodzenie za prace, których Sąd mu nie zlecił jest bezzasadny.

W karcie pracy i dołączonym do niej szczegółowym kosztorysie oraz oświadczeniu biegły precyzyjnie wyliczył wszystkie potrzebne do wykonania zlecenia Sądu czynności i poniesione koszty. Wyliczenia te nie budzą wątpliwości mając na uwadze obszerny i skomplikowany przedmiot opinii, wymagający wykonania prac o charakterze specjalistycznym.

Odnośnie przejazdów samochodem prywatnym, biegły w odpowiedzi na zażalenie wyjaśnił, że co prawda w karcie pracy wskazał ilość przejechanych kilometrów, jednak jest to jedynie zapis dokumentacyjny i pozycja ta nie jest objęta rozliczeniem.

Podanie błędnej podstawy prawnej nie pozbawia biegłego prawa do naliczenia podatku VAT. Zgodnie z art. 89 ust. 4 u.k.s.c. wynagrodzenie biegłego będącego podatnikiem obowiązany do rozliczenia podatku od towarów i usług podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług, określoną zgodnie ze stawką tego podatku obowiązującą w dniu orzekania o tym wynagrodzeniu.

W tych okolicznościach Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia i zażalenie pozwanego Skarbu Państwa oddalił, na podstawie na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

(...)

1) (...)

- (...),

- (...)

- (...)

- (...);

2) (...)

(...)

Bk/